

Юда избѣгваше дори да се показва предъ очитѣ на грънчаря, понеже този го обвиняваше, че хвърля камъни въ неговитѣ чупливи стомни, грънци и чаши и всѣкога му сочеше тояжката си.

Децата правятъ птички и ги нареждатъ около себе си. Но тѣ сж неугледни: вмѣсто крачка — червени топчици, липсва шия, крилцата едва личатъ, опашчица кжса. И при сѣ това веднага може да се види разликата въ работата на двамата другари. Пиленцата на Юда бѣха така криви, че сѣ падаха; и колкото да се мжчеше съ своитѣ малки неподвижни прѣсти, той не можеше да имъ придаде красива форма. И поглежда крадишкомъ къмъ Исуса да види пакъ неговитѣ пиленца, тѣй съразмѣрни и такива гладки като джбовитѣ листа въ гората на планина Та-воръ.

Съ привършването на всѣка птичка радостъта на Исуса расте. Всѣка нова му се вижда по-хубава отъ другитѣ, и той по-бавно и съ гордостъ ги гледа. Тѣ ще бждатъ негови другари, негови приятели, ще спятъ въ неговата постеля, ще му говорятъ, ще му пѣятъ, когато майка му го оставя самичтъкъ.

Той никога не бѣше тѣй богатъ и никога вече нѣма да се чувствува самичтъкъ и изосгавенъ.

Въ това време по улицата върви високиятъ водоносецъ, прегърбенъ подъ своя тежкъ товаръ, а подире му иде на магаренцето и продавача на зеленчукъ. Водоносецътъ помилва Исуса по свѣтлата кждрава главица и го запита за неговитѣ птички; и Исусъ зѣ да му разказва, че тѣ си иматъ имена, че могатъ да пѣятъ, че всички тѣ сж долетѣли отъ далечни земи и му разказватъ такива нѣща, за които знаятъ само тѣ и той. И Исусъ тѣй говорѣше, че и водоносецътъ и продавачътъ на зеленчукъ забравиха, че отиватъ